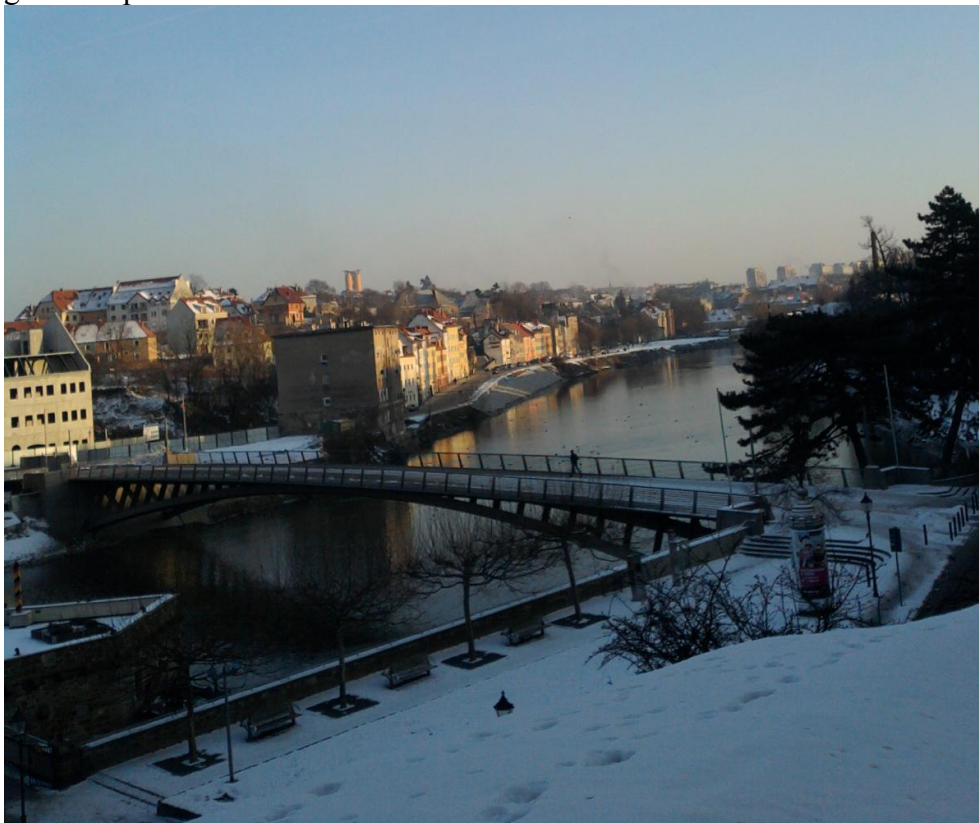

Mostovi spajaju ljude

Jesu li mostovi važni za nas? Mnogi ljudi smatraju da mostovi samo dva grada povezuju, ali oni, zapravo, znače mnogo više za njihove stanovnike.

Godine 1939. započeo je Drugi svjetski rat. Između ostaloga, rat je zahvatio i područje između Poljske i Njemačke, odnosno između Görlitza i Blah. Most koji spaja ta dva grada nalazi se na rijeci Njebje. Do rata taj je most bio netaknut kao i odnos građana, ali nakon rata most je bio potpuno uništen kao i međuljudski odnosi. Nakon razaranja mosta jedina veza između dvaju gradova i njihovih autohtonih restorana bila je sajla postavljenja preko rijeke Njebje pomoću koje su razmjenjivali tradicionalne recepte i namirnice potrebne restoranima.

Razrušeni odnosi restorana i ljudi su nedugo nakon Drugog svjetskog rata bili ponovno izgrađeni kao i spomenuti most. Rat je na više načina utjecao na stanovništvo i državu. On je donio brojne financijske poteškoće njegovim stanovnicima što je utjecalo i na sam razvoj gradova. Gradovi su postali gospodarski različiti: Njemačka je postala gospodarski jača od Poljske. Kada biste nakon izgradnje mosta upitali neke od stanovnika za njihovo mišljenje o drugoj strani i njihovim odnosima, došli biste do zaključka da se stanovnici pribojavaju velike mogućnosti pljačke koja se pojavila izgradnjom mosta. Neprijateljstvo se osjećalo duži niz godina među zaraćenim stranama, ali iz godine u godinu je gubilo svoj intenzitet i međuljudski su odnosi postajali sve stabilniji. Most i danas postoji te još uvijek služi kao granica i poveznica između autohtonih restorana.

Ana Marija Galiot, Ivan Ptičar i Antonija Pejičić

Kako se griju građani Marienthala

„Kod nas je sve ekološko“ - pričaju stanovnici iz Ostritz-Marienthala. Tvornica za pretvaranje biomase u toplinu ima puno uloga u ovom gradu. Ta tvrtka daje toplinu u kuće. Najbolje je što ne šteti okolišu.

Tvornica za preradu biomase u toplinu je u Ostritzu i radi od 2000. godine. Tvrtka dobiva energiju iz mokrog i suhog drveća, koje se kida u komadiće. Komadići se stavljaju u veliku peć u kojoj gore. Tamo griju vodu koja će biti poslana u kuće. Tvornica može proizvesti toliko puno energije da može grijati cijeli manji grad ili selo.

Te su tvrtke vrlo bitne za cijeli svijet. „Tvrtke, kao ova, odličan su razlog za dobru budućnost“ – objašnjava jedan profesor.

Marin Andabaka

Tko su časne sestre Cistercitskog reda?

Kakav je život časnih sestara? Možda vam se tema čini prilično dosadnom, ali zapravo iz njihovog života možemo puno naučiti.

Povijest samostana i reda seže daleko u povijest. Sveti Marienthal je najstariji ženski samostan cistercita u Njemačkoj, iako ima puno nedoumica o točnom vremenu osnutka. Njihov je život prilično jednostavan i svaki dan im izgleda jednako. O tome i govori njihova izreka - „Ora et labora" (moli i radi). Njihove sobe su jednostavne uređene. U njoj imaju: križ, krevet, klecalo, stol i ormar. Njihov se život sastoji od molitava. Mole se šest puta na dan, a trinaestog dana svakog mjeseca održavaju Križni put. U sklopu samostana imaju i posebnu sobu za čitanje poglavlja iz Evandjelja. Red cistercita je zatvoren iako im nije u potpunosti zabranjeno komuniciranje sa svijetom. Zavjetovale su se na poslušnost, celibat, siromaštvo te imaju svoje pravilo da kada se jednom odluče na takav život, moraju ostati u samostanu do kraja života. Kada se pridruže redu imaju pet godina pravo odlučiti hoće li ostati u samostanu ili ne.

Iz njihovog života možemo naučiti puno toga o pomaganju ljudima i života bez poroka.

Ivona Matan, Marina Vučemilović-Vranjić

Upoznavanje kroz EU

Današnja mladež do tolike mjere živi u virtualnom svijetu da sve rjeđe, uživo, upoznaje nove ljude. Zbog toga se danas sve češće, u kampovima i sličnim ustanovama, koriste tzv. metode upoznavanja. Posebne su po tome što ističu osobnost i stavove mladih, a ne samo osnovne informacije.

Reakcije su mladih pozitivne, igre im zaista pomažu, a pritom se i zabavljaju. "Svidjelo mi se ovakvo upoznavanje jer me potaklo na razmišljanje o stvarima o kojima dosad nisam razmišljala. Tako sam razvila nove stavove." - kaže šesnaestogodišnja Marina. Neke od metoda su:

1. Kružno upoznavanje

Stolice smo posložili u dva kruga tako da jedan krug gleda prema drugome. Mentor zatim postavlja raspravljачko pitanje za parove. Nakon jedne minute jedan od krugova se pomiče za jedno mjesto udesno, kako bismo upoznali što više osoba.

2. Kviz u paru

Podijelili smo se u parove s osobama koje nismo upoznali u prethodno navedenoj igri, te zajedničkim snagama odgovaramo na pitanja kviza.

Ove metode svakodnevno pomažu mnogim mladima pri upoznavanju te im pomažu razviti vještine komunikacije.

Dora K., Lucija K. i Petra Č.

Tipično njemački

Restoran s tradicijom – Klosterschenke i njihova konobarica

“Radim već 13 godina te ne žalim niti jedan trenutak rada zato što volim ovaj posao i kontakt s gostima”, kaže gospođa Schwertfeger, konobarica restorana. “Ovdje dolaze ljudi iz Njemačke i cijele Europe. Zimi je lokal većinom prazan dok je ljeti teško doći do slobodnog mjesta.”

Klosterschenke ima bogatu tradiciju. Sagrađen je prije 275 godina u sklopu samostana St. Marienthal. Vanjski izgled i stil Fachwerk karakteristični su za Lausitz u istočnoj Njemačkoj. Drvene grede upotpunjuju izgled kuća, pa tako i ovoga lokala. Ugođaju unutar restorana pridonosi irska i škotska glazba, inače neuobičajena za ovo podneblje.

Specijalitet kuće je St. M (Sankt Marienthal) pivo. Povijest pića obogaćuje 750 godina postojanja. Do 1927. osobno su ga proizvodile sestre Cistercitskog reda. Recept je danas tajan i autohton. “Jelo? Hvale ga naši gosti. Najpopularnija su jela s roštilja i goveđi odresci” - objasnila je gospođa Schwertfeger.

Restoran se grije ekološki prihvatljivom toplinskom energijom zajedno s tristotinjak domaćinstava u Ostritzu.

Konobarica nas je na kraju pozvala da dodemo opet. “Jednostavno rečeno, volim ovaj posao te ovaj lokal zajedno s cijelim Marienthalom. Ne bih mijenjala svoj posao ni za koji drugi.”

Božić, Školka, Nađ

Noćni kovač

„Legende od početka svijeta obogaćuju i stvaraju povijest naroda, bez njih razvoj karaktera države bio bi ne moguće.“ - Görlitz, prosinac 1936. Hoffman&Reiber

GÖRLITZ - Grad legendi

Ovaj se misteriozni gradić nalazi na sjeveru Njemačke, uz samu poljsku granicu. Ono što je posebno u ovom gradu je činjenica da svaka zgrada rije svoju priču, svaki kamen ima svoje značenje. Šetajući starim ulicama, zvuk nas ovih legendi odvodi u sasvim drugo, prošlo vrijeme.

Noćni kovač

Jednom davno u Görlitzu je živio marljivi kovač. Dugo je živio sam, sam je i radio - i bio je na glasu kao vrlo dobar kovač. Jednoga dana do njega je došao mladić tražeći posao. Kovač ga je u početku oklijevao primiti, no kad je vidio talent i brzinu mladog kovača, zaposlio ga je. Kako je vrijeme prolazilo, majstor više nije niti morao raditi, sve je obavljao mladi kovač. Stari je majstor, zbog viška slobodnog vremena počeo piti. Dojahao je i neki mladić u nošnji na crnom konju i zatražio od majstora da mu izradi ogradu za grobnicu. Uvjet za to je bio da ograda mora biti gotova treći dan, u ponoć. Kovač se zakleo dušom i tijelom da će to uspjeti te vlastitom krvlju potpisao ugovor. Učinio bi sve za veliku svotu novaca koja mu je ponuđena. Ispričao je sve o narudžbi svom jedinom zaposleniku te ga poslao u kovačnicu, a on je otišao slaviti. Treće popodne otišao je provjeriti posao. Njegov zaposlenik zauvijek je nestao, a na ogradi je nedostajao jedan prsten. Kovač ga je pokušavao izraditi, ali nije uspio. Točno u ponoć progutala ga je zemlja. Danas se još uvijek može u noćnim satima čuti lupanje njegovog čekića - osuđen je na vječno kovanje

Jelošek, Šanić, Potočar

SLIKE

